

המערכת

מובן איפוא שהביטוי המתון "הרבי נשיא דורנו" במידה והוא נאמר ע"י אחד המודע למשמעות הדברים הינו זהה לחלוטין לביטוי הקיצוני "הרבי מלך המשיח שליט"א חי וקיים". זהו הפשט הפשוט לכל הלומד את הפרק השני בתניא

אשר יצא לפניהם

השפעות בבני חיי ומזוני ריחיו. [בכל האמור אין סתירה להמדובר בחסידות אודות "צדיקא דאתפטר" הממשיך להשפיע בעולם הזה אף "יתיר מבחיוהי". זאת משום שכל ענייני קדושה נצחיים הם דבר הנכון לגבי כל צדיק אמיתי ובפרט לגבי נשיא בישראל ולכן גם לאחר הסתלקותו הוא ממשיך להשפיע בעולם הזה. אולם דבר זה מובא בחסידות לא כביאור על מאמר הזוהר "אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא" וגם לא על המדרש "אין דור שאין בו כמשה" אלא כביאור למאמר הזוהר "צדיקא דאתפטר אשתכח בכלוהו עלמין יתיר מבחיוהי". מובן איפוא ששני הדברים מתקיימים בעת ובעונה אחת: גם לאחר שישנו נשיא של הדור החדש אין זה סותר להמשך ההשפעות של הצדיק מהדור שלפני זה כפשוטו. ואדרבה – כעת מגיעות גם ההשפעות של אותו צדיק ע"י ההתקשרות לנשיא הדור שהוא ה"ממלא מקום" ו"נשמתו ביי".

מובן איפוא שהביטוי המתון "הרבי נשיא דורנו" במידה והוא נאמר ע"י אחד המודע למשמעות הדברים הינו זהה לחלוטין לביטוי הקיצוני "הרבי מלך המשיח שליט"א חי וקיים". זהו הפשט הפשוט לכל הלומד את הפרק השני בתניא ללא כל קשר לויכוח זה או אחר על פרטים של הלכה ומנהג.

הדבר היחיד המפריע הוא "מריתם את פי במדבר צינן" דיבורים ציניים ולגלגניים המתאימים לסופרי ההשכלה ולא להבדיל לחסידים המחונכים על אמונה ללא סייג בדברי רבותיהם [ולא משנה אם הם עטופים ב"מריבת קדש" מריבה העטופה בתחפושת ותירוצים דקדושה ולו גם סרטוק של משי או של משיח].

ומתוך התקשרות איתנה בנשיא הדור וקיום הוראותיו – ובפרט לימים אלה: לימוד ענייני בית הבחירה גאולה ומשיח – נזכה לצאת מבין-המצרים למרחב המחיה של הגאולה ושיר חדש ישמע –

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

"ראש" דרכו עוברות כל ההשפעות. כל נויולוג מתחיל יסביר לכם האם שייך שאדם ללא ראש ימשיך לתפקד יתיר מבחיוהי.

אם כן דווקא האור שמפיצה תורת החסידות על פנימיות עניין זה מוביל להבנה חד-משמעית כי מדובר באדם שהינו נשמה בגוף. ההכרזה "הרבי חי וקיים" אינה קיצונית על פרט מסויים או "שפיץ חב"ד". מדובר על יסוד היסודות של חסידות.

– תארו לכם שליח לפני עשר או עשרים שנה שיצא למבצעים ובדרך תפס יהודי והחל לדבר עימו על הרבי ואותו יהודי השיב לו שלדעתו אפשר להתקרב לקב"ה ע"י השתטחות על קברי צדיקים מהדורות הקודמים. ברור לכולם מה הייתה תגובתו. הוא היה מוציא לו תניא פותח בפרק ב' מקריא לו שורה אחר שורה ומסביר לו בטוב טעם ודעת כי אין כזה דבר להתקשר לקב"ה בלי להתקשר לצדיק אין אפשרות לשוכני בתי חומר לקבל את האור האלוקי מבלי להיות קשורים לנשיא אותו דור וכו'. ואף אם אותו יהודי היה אומר ש"נהרא נהרא ופשטיה" ואין הוא יכול לעשות את כל הדברים הנהוגים בחב"ד הרי פשוט שאותו שליח ענה שאין זה "פרט" הקשור למדקדקים על מנהגי חב"ד (כמו שינה מחוץ לסוכה ואי אכילת סעודה שלישית) אלא עניין כללי שלא שייך בלעדיו כלל וכלל.

ובנקודה זו אין הבדל אם זוכים לראות את הנשיא בעיני בשר אם לאו. ברור שגם יהודי שלא זכה מעולם לבקר ב-770 ולראות בעיני בשר את הרבי – אף הוא מקבל את כל השפעותיו הגשמיות והרוחניות מנשיא הדור הרבי מלך המשיח. העובדה המזעזעת כי כעת ישנו העלם והסתר נורא שלא היה כמותו מעולם בו איננו זוכים כלל לראות את הרבי בעיני בשר – הרי ביחד עם זעקתנו "עד מתי?" ורצוננו לראות את מלכנו תיכף ומיד ממש – אין זה יכול לגרוע כמלוא נימה מהעובדה שבוזמן זה ממש קיים ה"ממוצע המחבר" נשמה בגוף כפשוטו המחבר את כל נשמות ישראל באלוקות וממשיך להם

קצת פרשת השבוע. משה רבינו הרועה הנאמן פונה לקב"ה ומבקש: "יפקוד ה' אלוקי הרוחות לכל בשר איש על העדה. אשר יצא לפניו ואשר יבא לפניו ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה עדת ה' כצאן אשר אין להם רעה". הוא אינו מסתפק בהסברים על "יתיר מבחיוהי" אין הוא מתנחם במאמר חז"ל "משה לא מת" הוא לא מצטט את "זרעו בחיים אף הוא בחיים". בכל התוקף של מנהיג ישראל אמיתי הוא תובע מהקב"ה: "השיבני אם אתה ממנה להם פרנס אם לאו!"

ובזאת מניח את היסוד להבנה אמיתית של המושג "נשיא הדור": לכל לראש מדובר באדם נשמה בגוף גשמי כפשוטו ממש. ללא כל הסברים ולפוליס. התעלמות מכלל יסוד זה משמיטה למעשה את הבסיס של העיקר הגדול – "אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא". אם אפשר להסתפק ברוחניות מהו הצורך ב"ממוצע" – ניתן איפוא להתקשר ישר עם הקב"ה.

תורת החסידות מבהירה שנשיא הדור הינו "ממוצע המחבר". תפקידו של ממוצע הוא לחבר שני דברים שבלעדיו אין להם אפשרות להתחבר. לכן צריך שבו עצמו כמציאות אחת יהיה משני הדברים: מחד הינו מציאות כביכול של נשמה בגוף גשמי הפועל בעולם הזה בהתאם לכלליו ומתמודד עם ההעלם על אלוקות; ומאידך הוא "עצמות ומהות כפי שהעמיד עצמו בגוף" "שלוחו של אדם העליון כמותו ממש". לכן ביכולתו לחבר את הדרגות הגבוהות ביותר של אלוקות לנשמות בגופים הנמצאים בעולם הזה ועד לתחתון שבתחתון בעולם הזה גופא.

אותו "ממוצע" מכונה "ראש בני ישראל". אין זו הגדרה היררכית של חשיבות ושררה אלא ציון עובדה: כל ההשפעות לבני אותו דור בגשמיות וברוחניות חייבות לעבור דרכו. כשם שבגוף בשר ודם מלובשת הנשמה במוח שבראש ומשם מתפשטת לכל האיברים כך גם בקומה הכללית של בני ישראל (ובמובן רחב יותר – גם של כללות הבריאה) ישנו